

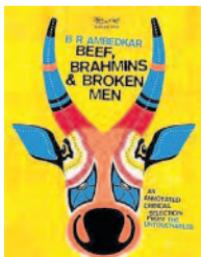

ವಿಶ್ವಾಸ್ತೇ ಜರ್ಜೀಯತೆ!

ಅರ್ಥಮಿನಿಹೊಂಡು
ನೆಲೀನಿಂತವರು

ಗೂಟವೂರಿ
ಜಮೀನುದಾರರಾದರೆ,
ಹೋರಗುಳಿದವರು
ದಲಿತರಾಗುತ್ತಾರೆ.

ಅವರುಗಳನ್ನು
ಹೋರಜನರಾಗಿ
ಉಳಿಸಿ ಉಳಿಗ
ಬಯಸುವುದು ಮತ್ತು
ಅವರ ಭಿನ್ನತೆಯನ್ನೇ
ಶೋಷಣೆಯ
ಪರಿಕರವನ್ನಾಗಿ
ಉಪಯೋಗಿಸುವುದು
ಭಾರತಕ್ಕೆ
ಸೀಮಿತವಾಗಿಲ್ಲ.

ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅಸ್ತ್ರೀತೆ ಹೇಗೆ ಬಂತು ಎನ್ನುವುದು ಬಹುದೊಡ್ಡ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಹಾಗೆಯೇ ನೀಲವರ ಅಪಾರ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ಸಸ್ಯಾಹಾರ ಬಂದದ್ದು ಈ ದನದ ಮಾಂಸ ವಜ್ರವಾದದ್ದು ಕ್ಷಮೆ ಏನಾದರೊಂದು ಹಿನ್ನೆಲೆಯಿರಬಹುದು. ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಬರೆದ 'ಅಸ್ತ್ರೀತೆಯರು: ಯಾವರವರು? ಹೇಗಾದರು?' ಪ್ರಸ್ತುತದಲ್ಲಿ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಬಂದು ವಿಶ್ವಾಸ ಕಾರಣವಲ್ಲ ಎಂದು ವಾದಿಸುತ್ತಾರೆ. ಜನಾಂಗಿಯವಾಗಿ ನೋಡಿದರೆ, ಸರ್ವಣಿ ಹಿಂದೂ ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ ಹಿಂದೂವಿನ ಮಧ್ಯ ವರ್ಣಭೇದವಿಲ್ಲ. ಒಣ್ಣಿ ಅಥವಾ ದೈಹಿಕ ಲಕ್ಷಣಗಳಲ್ಲಿ ಅವರು ಭಿನ್ನರಲ್ಲ. ಹಿಂಗಾಗಿ ಜನಾಂಗಿಯ ವಾದವನ್ನು ಹಿಂದು ಹೋರಿಸುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಹಾಗೆಯೇ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಅಸ್ತ್ರೀತೆಗೂ ಯಾವುದೇ ಕೊಂಡಿಯನ್ನು ಹಾಕುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲವೆಂದೂ ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ವಾದಿಸುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವು ಕೆಲಸಗಳು ಮೂಲತೆ: ಅಶ್ವದ್ಧವಾಗಿದ್ದರೂ, ಅಶ್ವದ್ಧತೆಗೂ ಅಸ್ತ್ರೀತೆಗೂ ಸಂಬಂಧ ಕಾಣುವದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಅಸ್ತ್ರೀತೆಯ ಹಿನ್ನೆಲೆಯನ್ನು ಭಿನ್ನವಾಗಿ ವಿಶ್ವೀಷಣಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ಕೈಗೊಳ್ಳುವ ವಿಶ್ವಾಸಕೆಯಲ್ಲಿ ಚಾರಿತ್ರಿಕವಾಗಿ ಸರ್ವಣಿ ಹಿಂದೂಗಳು ದನದ ಮಾತ್ರ ಸೇವನೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೊಡುವುದಕ್ಕೂ ಅಸ್ತ್ರೀತೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವುದಕ್ಕೂ ಬಂದು ಕೊಂಡಿ ಇರಬಹುದೇ, ಹಾಗೂ ಅದು ಬೌದ್ಧ ಧರ್ಮ ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ಹಬ್ಬಿವ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಇದೂ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತೇ ಎನ್ನುವ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಕೇಳಿತ್ತಾರೆ. ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಈ ಪ್ರಸ್ತುತವನ್ನು ಬರದಾಗ ಅದಕ್ಕೆ ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ಹಿಂದೂಗಳಿದ ವಿರೋಧ ಬರಬಹುದೆಯ ನಿರೀಕ್ಷೆ ಸಿದ್ಧಿರಬಹುದು. ಹಿಂಗಾಗಿಯೇ ಅವರು ಆ ಪ್ರಸ್ತುತದಲ್ಲಿರುವ ಮಾತುಗಳಿಗೆ ಬರಬಹುದಾದ ಟೆಕೆಗಳಿಗೆ ಮೊದಲೇ ತಮ್ಮ ವಾದಗಳ ಮೂಲಕ ಜವಾಬಂಧು ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕಿರುವ ಆಕರ ಗ್ರಂಥಗಳ ಮೂಲವನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾರೆ.

ಸ್ಥಾಲವಾಗಿ ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ವಾದಿಸುವುದು ಇಪ್ಪು - ಅಸ್ತ್ರೀತೆಗೂ, ದನದ ಮಾಂಸದ ಸೇವನೆಗೂ ಗಾಢ ಸಂಬಂಧವಿದೆ. ಚಾರಿತ್ರಿಕವಾಗಿ ಇದರ ಉಗಮ ಬೌದ್ಧಧರ್ಮ ಮತ್ತು ಹಿಂದೂಧರ್ಮದ ನಡುವಿನ ಘರ್ಷಣೆಯ ಫಲವಾಗಿ ಇದ್ದಿರಬಹುದು. ಬೌದ್ಧಧರ್ಮ ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ಹಬ್ಬಿತ್ತಿದ್ದ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಹಿಂದೂಧರ್ಮ ಮತ್ತು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಪ್ರಿಯನ್ನು ಉಳಿಸೊಳ್ಳುವ ಸಲುವಾಗಿ ಆಗ ಪ್ರಸ್ತುತವಿದ್ದ ಪ್ರಾಣ ಬಲಿಯನ್ನು ಕೈಬಿಟ್ಟು ಅಹಿಂಸಾವಾದದ ಪ್ರತಿಕರ್ಗಳನ್ನು